

C Ami F G
~~ ~~ ~~

- (1) Když měsíc rozlije světlo své po kraji
a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,
pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
komu? No přece té, kterou mám rád.
- (2) Pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
já blázen pod polštář chci si ho dát,
ačkoliv sny se mi zásadně nezdají,
věřím, že dnes v noci budou se zdát.
- (R) O sny mě připraví teprve svítání,
zpěv ptáků v oblacích a modré nebe,
od vlasů, jichž jsem se
dotýkal ve spaní,
nový den nůžkama odstřihne tebe.
- (3) A na bílém polštáři do kroužku stočený
zbude tu po tobě pramínek vlasů.
Já nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
je totiž neděle a mám dost času.

(R)